

1 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2019

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΔ' (ΙΔ' ΛΟΥΚΑ)

Ναούμ τοῦ προφήτου (700 π.Χ.). Φιλαρέτου τοῦ ἐλεήμονος (†792), Θεοκλήτου ἀρχιεπ. Λακεδαιμονίας.

Ἦχος βαρύς. Ἐωθινὸν β'.

\* \* \* \* \*

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛῶ ΕΣΠΕΡΙΝῶ

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ι', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ζ', καὶ τοῦ Μηναίου Προσόμοια γ'.

Ἦχος ρ̣ Γα ϕ

**Κ** <sup>Γα</sup> <sup>Νη</sup>  
υ ρι ι ε ε κε ε κρα ξα προ ος σε ε ε  
<sup>Πα</sup>  
ει σα κουου σο ο ο ο ον μουου <sup>Νη</sup> <sup>Γα</sup>  
ει σα κου σο ον  
<sup>Νη</sup>  
μου Κυ ρι ε ε <sup>Νη</sup> <sup>Γα</sup>  
Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προς σε ε ει σα  
κου σο ο ο ον μουου <sup>Πα</sup> <sup>Νη</sup>  
προ ο σρες τη φω νη η η η  
της δε η σε ω ω ως μου <sup>Νη</sup> <sup>Γα</sup>  
εν τω κε κρα γε ναι  
με προς σε ε ει σα κου σον μουου Κυ υ ρι ι ε <sup>Νη</sup>  
**Κ** <sup>Πα</sup> <sup>Νη</sup>  
α τευ θυν θη τω η η προ ο σευ χη η η η  
η η μου ως θυ μι ι α α μα ε νω πι ο ο  
ον σου <sup>Νη</sup> <sup>Πα</sup> <sup>Νη</sup> <sup>Νη</sup> <sup>Νη</sup>  
ε παρσις των χει ει ρω ω ων μουου <sup>Πα</sup> <sup>Νη</sup> <sup>Νη</sup>  
α ε ε σπε ρι ι νη ει σα κου σον μουου Κυ υ ρι ι  
ε <sup>Νη</sup>

Στιχολογία ὑπὸ Μανουὴλ Πρωτοψάλτου. Γ̣ Χ̣

Θ<sup>Νη</sup> ου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι

μου και θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου Γ̣ Ζ̣

Μ<sup>Νη</sup> η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους

πο νη ρι ι αστου προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν

α μαρ τι ι αις Γ̣ Ζ̣

Σ<sup>Νη</sup> υν αν θρω ποις ερ γα ζο με ε ε νοις την α νο

μι ι αν Π̣<sup>Νη</sup> και ου μη συν δυ α α σω με τα των ε

κλε κτων αυ των Γ̣ Ζ̣

Π<sup>Γ̣</sup> αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λεγ ξει

με Δ̣ Ζ̣ ε λαι ον δε α μα ρτω λου Δ̣ Ζ̣ μη λι πα να τω την

κε φα λη ην μου Γ̣ Ζ̣

Ο<sup>Νη</sup> τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι ι αις αυ των Δ̣ Ζ̣ κα τε πο θη σα νε χο με να πε

τρας οι κρι ται αυ των Γ̣ Ζ̣

Α<sup>Νη</sup> κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν

θη σαν <sup>π</sup>ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης <sup>Δ</sup>δι

ε σκορ πι σθητα ο στα αυτων παρα τον Α α δην <sup>Μ</sup>

**Ο** <sup>Νη</sup>τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι μου <sup>Δ</sup>

ε πι σοι ηλ πι σα μη η αν τα νε λης την ψυ χη ην

μου <sup>Γ</sup>

**Φ** <sup>Νη</sup>υ λα ξο ον με α πο πα γι ι ι δος ης συ <sup>Πα</sup>

νε στη σαν το ο μοι <sup>π</sup>και α πο σκαν δα λων των ερ <sup>Νη</sup>

γα ζο με νων την α νο μι ι αν <sup>Μ</sup>

**Π** <sup>Γα</sup>ε σουνται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω <sup>Νη</sup>

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα

ρε <sup>Μ</sup>ελ θω <sup>Γ</sup>

**Φ** <sup>Γα</sup>ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη <sup>Νη</sup>

μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θην <sup>Μ</sup>

**Ε** <sup>Νη</sup>κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ι ι ν <sup>Γα</sup>

μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απαγγε λω <sup>Γ</sup>

**Ε** <sup>Νη</sup>ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και συ <sup>Γα</sup>

εγνωστας τρι βουςμου

**Ε**<sup>Γα</sup> ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ

ψαν πα γι δαμοι

**Κ**<sup>Νη</sup> α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε πε

βλε ε πον και ουκ ην ο ε πι γι νωσκων με

**Α**<sup>Νη</sup> πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν

ο εκ ζη τω ωντην ψυ χη ην μου

**Ε**<sup>Νη</sup> κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει

η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ων των

**Π**<sup>Νη</sup> ροσ χεσ προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα πει νω

θην σφο ο δρα

**Ρ**<sup>Νη</sup> υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κοντων με ο

τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου  
του ε ξο μο

λο γη σασθετω ο νο μα τι ι σου

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Δ ευ τε α γα λ λι α σω ω με θα τω Κυ ρι ι  
 ω τω συν τρι ψαν τι θα να του το κρα α τος και φω  
 τι σαν τι αν θρω ω πων το γε ε νος με τα των α σω  
 μα α των κραυ γα ζοντες Δη μι ουρ γε και Σω τηρ η  
 μων δο ο ξα α σοι

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι,  
 εως ου αντα πο δω ως

μοι  
 Σ ταυ ρον υ πε μει νας Σω τηρ και τα φη ην δι  
 η μας θα να τω δε ως Θε ος θα να τον ε νε κρω σας  
 δι ο προ σκυ νου ου μεν την τρι η με ρο ν σου  
 α να στα σιν Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε,  
 ει σα ακου

σον της φω νη ης μου

Α πο στο λοι ι δο ον τες την ε ε γε ρ σιν του Δη  
 μι ουρ γου ε θαυ μα σαν βο ω ντες την αι νε σιν  
 την αγ γε λι κην αυ τη η δο ξα της Εκ κλη σι ι

ας<sup>22</sup> ου τος ο πλου ου τος της βασι λει ει<sup>9</sup> ας<sup>9</sup> ο  
πα θων δι η μας Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι<sup>22</sup>

Ἔτερα Στιχηρά, Ἀνατολικά.

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὦτά σου προσέχοντα<sup>9</sup> εἰς τὴν φω νη ην

της δε η σε ω ως μου<sup>22</sup>

**Κ**αν συν ε λη φθης Χρι στε υ πο α νο ο μων αν

δρων<sup>9</sup> αλ λα συ μου ει Θε ος και ουκ αι σχυ νομαι ε

μα στι ιχθης τον νω τον ουκαρ νου ου μαι<sup>22</sup> σταυ ρω προ

ση λω θης και ου κρυ πτω<sup>9</sup> εις την ε γερ σιν σου

καυ χω ω μαι<sup>22</sup> ο γαρ θα να τος σου ζω η η μου<sup>9</sup>

παν το δυ να με και φι λαν θρω πε Κυ ρι ε δο ο

ξα σοι<sup>22</sup>

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς

ὑποστήσεται; ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος εστιν<sup>22</sup>

**Δ**α βι τι κην προ φη τει αν εκ πλη ρων Χρι στος με γα

λει ο τη η τα εν Σι ων την οι κει αν μα θη ται αις εξ

ε κα λυ ψεν<sup>22</sup> αι νε τον δει κνυς ε αυ τον και δο

ξα ζο με νον α ει ει συν Πα τρι ι τε και Πνευ μα τι Α  
Μ Νη  
γι ι ω προ τε ρον μεν α σα ρ κον ως Λο ο γον  
Μ Πα Νη  
υ υ στε ρον δε δι η μας σε σα ρ κω με ε νον και νε  
Πα Νη  
κρω θεν τα ως αν θρω πον και α να σταν τα κατ ε  
Γα  
ξου σι αν ως φι λα αν θρω ω πον

Στίχ. Γ'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·  
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου,  
Νη  
ηλ πι σεν η ψυ

Γα  
χη η μου ε πι τον Κυ ρι ον

Κα τηλ θες εν τω Α α δη Χρι στε ως η βου  
Μ Νη  
λη η θης ε σκυ λευ σας τον θα να τον ως Θε

ος και Δε σπο της και α νε ε στης τρι η με ρος συν

α να στη σας τον Α δαμ εκ των του Α δου δε σμων  
Γα Νη  
και της φθο ρας κραυ γα ζο ντα και λε γοντα δο ξα τη α

Γα  
να στα σει σου μο νε φι λα αν θρω ω πε

Στίχ. ζ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς  
πρωΐας  
Νη Γα  
ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ ρι ον

Ε ν τα φω κα τε τε θης ως ο υ πνων Κυ ρι ε

και ανεστησθαι ημερος ως δυνατος εν ισχυ  
υιου σου αναστησαστον Αδαμ εκ της φθορας του  
θα να τουως παν το δυναμος

Και τοῦ Προφήτου Ναούμ ἐκ τοῦ Μηναίου τὰ ἐξῆς Στιχηρὰ Προσόμοια.

Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου. ᾠχος Γα φ

Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ  
λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ  
εκ πασων

των νομιων αυτων

**Η**χαρις τε Αγιου Πνευματος εσκηνωσεν

εν σοι Θεου Προφηητα και της ιδιασ αιγλης α

πειρασα ατο λαμπαδα περιφανεστατην

και διασθεσι ιζειτα μελλοντα Νι νευι

τη ημεγαλη

Στίχ. θ'. Αινεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη  
επαινεσα

τε αυτον παντες οι λαοι

**Ν**εφεληφωτο βολος ωφθησα ποσταζσα

Ναυμ Θεου Προφηητα θεογνωσιασ ομβρον και ε



πο τι ι σας το πο μα της θε ο κρι σι ας Νι νευ ι  
των την πο ο λιν α σε βει ει αν ω δι νη σα α σαν  
αυ θις

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς και η α

λη θει α τς Κυ ρι ε με ε νει εις τον αι ω ω να

**Ε**υ κλει ας α κη ρα τς με το χος γε νο με νος

Να ρμ Θε ε Προ φη η τα και α πορ ρη τς δο ο ξης

και χα ρας της α νεκ φρα στς και τρυ φης εν θε ε

υ περ η μων δυ σω ω πει θε ο πνευ στε τον των ο

λωων Δε σπο την

Τὸ Δογματικὸν Θεοτοκίον.

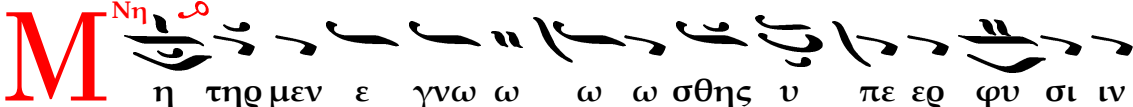
Ἦχος Γα φ

**Δ**ο ξα Πατρι ι ι ι και Υι υι ω και α γι ι

ω ω ω Πνε ευ μα α α τι

**Κ**αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι αι

ω ω ω των α α μην


**M** η τηρμεν ε γνω ω ω σθης υ πε ερ φυ σι ιν  
 Θε ε ο το ο ο κε ε μεινας δε Πα αρ θε ε ε  
 νο ος υ περ λο ο ο ο γο ον και εν νοι α αν  
 και το θαν ματου το κουου σου ερ μη νευσαι γλω ω ω σσα  
 ου ου δυ υ υ υ να α α ται πα ρα δο ξου γαρ  
 ου ου ου ου σης της συλ λη η η ψε ως Α α α  
 γνη η α κα τα λη πτο ος ε ε ε στιν ο τρο πος  
 τη ης κυ η σε ω ως ο που γαρ βου ου λε ται Θε  
 ε ος νι κα α α α ται αι φυ υ σε ε ως τα α  
 α ξις δι ο σε πα αν τες Μη τε ε ε ε ρα του  
 Θε ου ου γι ι ι νω ω σκο ο ον τες δε ο με  
 θα σθ εκ τε ε νω ως πρε σβε ευ ε ε ε ε ε  
 του ου σω θη η ναι τας ψυ χα α α α σ η η μω ω  
 ω ω

\*\*\*

Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχλιον εὐχαριστίαν χῶμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, \* ἀθανάτου Πατρός, \* οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, \* Ἰησοῦ Χριστέ, \* ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, \*

ιδόντες φῶς ἑσπερινόν, \* ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, \* καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. \* Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς \* ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, \* Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· \* διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἱλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος I. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

Φ ὡς ἰ ἰ λα α ρο ο ον α γι ἰ α ας  
 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τῶ  
 ς Πα α α τρος ου ρα α νι ἰ ἰ ου α α γι ἰ ἰ  
 ου μα κα α ρος Ἰ η η σϷ Ϸ Ϸ Χρι ἰ  
 στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η η ην  
 η η λι ἰ ἰ ου δυ υ υ υ υ σιν ἰ ἰ  
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ἰ νο ον  
 υ υ μνϷ Ϸ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο  
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α  
 Θε ε ε ον α ξι ἰ ο ο ον σε ε εν πα α α σι  
 και αι ροι οι οις υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι  
 αι αις αι σι ἰ ἰ αις Υι υι ε ε Θε ε Ϸ  
 Ϸ Ϸ ζω ω η η ην ο ο ο δι δας δι ἰ ο ο ο

ο ο κο οσμος σε ε δο ξα α α α α α  
 α α ζει ει ει ει ει ει χ ει ει ει ει

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας  
 Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-θ

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ  
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιζώσατο

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ  
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Καὶ γὰρ ἑστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ πρε πει  
 αν ε νε δυ υ σα το ο ο  
 \* \* \*

Εἶτα ἡ συνήθης Ἐκτενής.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρα ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

\* \* \*

τὰ Πληρωτικά, ἢ κεφαλοκλισία κ.λπ.

\* \* \*

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρά.

Ἦχος ρϛ Γα ϕ

**A**<sup>Γα</sup> <sup>Nη</sup> M  
νε στης εκ του τα φου Σω τηρ του κο ο σμου <sup>ϛ</sup>  
<sup>Nη</sup> Γα  
και συ νη γει ρας τους αν θρω πς συντη σαρ κι σου Κυ ρι  
ε δο ο ξα α σοι <sup>ϛ</sup>

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο,  
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν <sup>Nη</sup> <sup>Γα</sup>  
<sup>Δ</sup> <sup>δ</sup> και πε ρι ε ζω σα το <sup>ϛ</sup>

**T**<sup>Γα</sup> <sup>Nη</sup> ϛ  
ον α να σταν τα εκ νε κρων και φω τι σαντα πα  
<sup>Γα</sup> Nη  
αν τα δευ τε προ σκυ νη σω μεν <sup>ϛ</sup> εκ της του Α δου γαρ τυ  
<sup>Πα</sup> Nη  
ραν νι ι δος η μας η λευ θε ρω σε <sup>π</sup> <sup>9</sup> δι α της αυ του  
τρι η μερ ου ε γερ σε ως ζω ην η μιν δω ρη σα  
<sup>Γα</sup> ϛ  
με νος και το με γα ε ε λε ε ος <sup>ϛ</sup>

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, <sup>Nη</sup>  
<sup>Δ</sup> <sup>δ</sup> η τις ου ου

<sup>Γα</sup> ϛ  
σα λευ θη σε ται <sup>ϛ</sup>

**Υ**<sup>Γα</sup> ποτον <sup>Νη</sup> Α δην κα τελ θων Χρι στε θα να τον ε  
 σκυ λευ σας <sup>Γ</sup> και τρι η μερος α <sup>Νη</sup> να στας η μας συ να νε <sup>Πα</sup>  
 στησας <sup>Π</sup> δο ξα ζον τας την σην παν το δυ να μον ε  
 γερσιν Κυ ρι ε φι λα αν θρωω πε <sup>Γ</sup>

Στίχ. γ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγιασμα, Κύριε, <sup>Δ</sup>  
 εις μα κρο τη τα <sup>Δ</sup>

η με ρων <sup>Γ</sup>

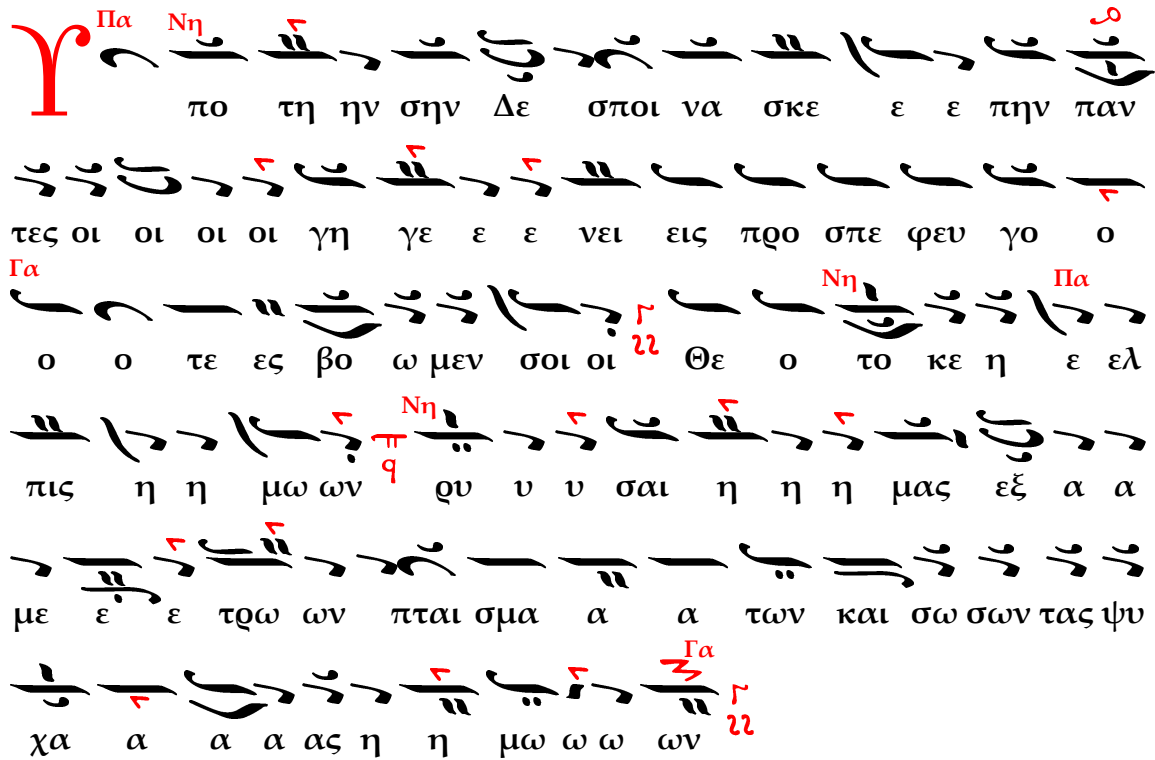
**Φ**<sup>Γα</sup> ο βε ρος ω φθης Κυ ρι ε εν τα φω κει με <sup>Νη</sup>  
 νος ως ο υπ νων α να στας δε τρι η με ρος ως δυ  
 να τος τον Α δα αμ συ να νε στησας κραυ γα ζον τα <sup>Γα</sup>  
 δο ξα τη α να στα σεισου μο νε φι λα αν θρωω πε <sup>Γ</sup>

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος ᾠδῆ Γα φ

**Δ**<sup>Νη</sup> ο ξα Πατρι ι ι ι και Υι υι ω και α γι ι <sup>Γα</sup>  
 ω ω ω Πνε ευ μα α α τι <sup>Γ</sup>

**Κ**<sup>Γα</sup> αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι αι <sup>Νη</sup>  
 ω ω ω των α α μην <sup>Γα</sup>



Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ Ὠδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

**Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.**

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

**Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**Ὁ ἱερεύς·** Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ψάλλονται τὰ ἀπολυτικά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος ρ̣ Γα ϕ

**Κ**<sup>Νη</sup> α τε λυ σας τω σταυ ρω ω σου τον θα να τον η  
<sup>Νη</sup> νε ω ξας τω λη στη τον πα ρα δει σον <sup>Πα</sup> των μυ ρο φο  
ρων τον θρηνον με τε βα λες και τοις σοις Α πο στο λοις κη ρυτ  
τειν ε πε τα ξας <sup>Νη</sup> ο τι α νε στης Χρι στε ε ο Θε  
ος πα ρε χων τω κο σμω το με γα ε ε λε ε ος <sup>Γα</sup>

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

**Ω** ς της η μων α να στα σε ως θη σαυ ρι σμα τους  
ε πι σοι πε ποι θο ο τας πα νυμ νη τε <sup>Γ</sup> εκ λα κ κου  
και βυ θου πται σμα των α να γα γε <sup>Π</sup> συ γαρ τους υ πευ  
θυνους τη α μαρ τι α ε σω σας τε κου σα την σω τη  
ρι ι αν <sup>Γ</sup> η προ το κου παρ θε νος και εν τω κω  
Παρ θε νος και με τα το κον Παρ θε ε νο ο ο ος <sup>Χ</sup>

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.



Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ \* καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, \* τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, \* τὴν ὄντως Θεοτόκον, \* σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·